

ŠtronzO!

TLMAČE

foto: Senga

“A ramsam-sam a ramsam-sam, Kadáfí, Kadáfí,” znelo tlmačským Námestím odborárov v sobotu ráno. Bolestivé melódie detských piesní dozaiste potešili všetkých osadníkov kultúrneho domu na Lipníku, ktorí večer predtým mulatovali v tieni otvoreného baru. Hádam si len ležiac v posteli bolestivo uvedomili, že je čas vstať i vzhľadom na pokročilejšiu hodinu a organizáciu rozborov predstavení. Elenu predsalen neradno nechať čakať. Medzi hity, ktoré zazneli, patrí napríklad Baby Shark, Ide, ide vlak či Otvorte, kozliatka moje. Azda jedinou útechou uboleného člena súboru bolo, že miestny DJ

na námestí nepustil Johnny, Johnny, yes papa na melódiu Baby Shark. Tento kultúrny zážitok si však redakcia Festivalového Štronzu nemohla nechať ujsť a urobila si vo svojich priestoroch vlastné festo.

Priateľská tancovačka nebola jedinou súčasťou detského programu. Popri hitoch Mira Jaroša a iných sa nad kultúrákom vznášali bubliny, maľovalo sa na tvár a fotilo na kráľovskom tróne. Program spestrilo aj vystúpenie mládežníckej sekcie (nie, nie Jednoty dôchodcov) organizačného tímu.

A tak osadenstvo tlmačského kulturáku prežilo ďalší

festivalový deň. Iba starý muž vykúkal spod daždnika obaleného alobalom a uvažoval, ako je možné, že ho úrady tak rýchlo vypátrali.

Revilo

Pred rokom sa brali.

Neuveríte, ako vyzerajú dnes!!

viac na strane 6

(Čítaj rýchlo ako Fero)

Let DDPSB2026 je cirka v polovici svojej dráhy a zatiaľ sme nezaznamenali žiadne komplikácie, turbulencie, výkyvy, náhle zmeny tlaku ani nič podobné. Naopak, predstavenia bežia ako po namaslovanom bežiacom páse, za čo vďačíme technickému a prípravnému tímu a diváci na ne reagujú velementným aplikovaním potleskov, za čo vďačíme hercom a režisérom. Dovolenková destinácia v divadelnom klube si okamžite našla vernú klientelu, ktorá ju navštevuje opakovane a sústavne, za čo vďačíme prevádzke bufetu a prípravnému tímu off-programu. Deti si prišli na svoje tiež, za čo vďačíme Ďeťofestu. Počasie sa tiež umúdrilo, za čo vďačíme v závislosti od vierovyznania pánu Bohu, vesmíru alebo Thálii. Ja si stíham aj užívať festival, aj sa v pokoji vyspať, za čo vďačím svojej manželke, ktorá stráži deti. Máme čo jesť, za čo vďačíme stravovaciemu zariadeniu. Napriek tomu všetci žijeme, za čo vďačíme osudu. Stierače stierajú, trúba trúbi. Tutút, štrgy-brng, haťa paťa, brrrr. Nebol najlepší nápad zveriť mi editoriál v tomto

číisle, ale ja si myslím, že to tak má byť.

Navi

Lietadlo ide k zemi. Pripútajte sa, pristávame v Divadelnom klube v Tlmačoch, zábava sa začína.

Divadelníci vystúpte a vstúpte. Divadelníci vystúpili a vstúpili. S dovolenkovou náladou a s cieľom zabaviť ostatných aj seba. Čo však nikto nečakal, bolo otvorenie programu zvláštnym tvorom s názvom včelomucha. Toľko žltých tričiek pokope podľa mňa ešte nikto nikdy nevidel. "Mali sme byť včely, ale nezohnala som tykadlá, tak budeme včelomuchy," zaznelo v redakcii Štronza. A verte-neverte, naozaj sa na pódiu zjavili včelomuchy. A po nich? Každý divadelný súbor mal k dispozícii desať minút, počas ktorých mal zabaviť prítomných cestujúcich. Napríklad pantomímou, pri ktorej málokto dával pozor, lebo hlavnú rolu v tom momente zohrávali barmani Kubo a Mirec u FUJTA. Nikto z lietadla od nudy nevypadol, takže usudzujem, že to vyšlo. Aj keď prečo by niekto padal z lietadla, ktoré už pristálo? Pozornému oku cestovateľa neušiel Bufet u spiaceho FUJ-

TA, kde sa breptáky otáčali jedna radosť a "FUJTO bar-mans" sa obracali sprava doľava. Pódium praskalo vo švíkoch, budme radi, že ostalo celé, inak by sa dnes už žiaden let nekonal. No čo bolo ešte nečakanejšie, bol posledný bod programu, súbor bez inscenácie, ktorý rozospieval celú miestnosť klasikou "Holubí dům".

Čo tým všetkým chcem povedať? Ani neviem, zhrnula som, čo sa dialo a čo tu nie je, ostáva pod rúškom tajomstva. Lebo veď čo sa stane na dovolenke, ostane na dovolenke.

Senga

"Vyštudoval som vysokú školu v Dúbravke v odbore Mytológia, sexuálne vady a zväračstvo."

VARÍM PRAVDU: MAČANKA

foto: Senga

Divadlo NA SKOK

Divadelní vedci budú na tohtoročnú prehliadku zrejme nazerať ako na semenisko žánrovej hybridizácie. Do pestrej mapy dramatických útvarov po tomto víkende pribudne kabaretno-kulinárska monodráma, ktorou do sobotného programu prispeli naši tradiční účastníci z Raslavič. Keďže sa mi pred ani po predstavení nepodarilo zastihnúť režiséra Martina Bašistu, môžeme len hádať, či je vyššie uvedená koncepcia iba odvážnym experimentom alebo azda odkazuje na zabudnutú a vedou opomínanú tradíciu východniarskeho gastronómického divadelníctva. Je teda na mne, ako i na čitateľoch tohto plátku, aby sme si odpoveď na položenú otázku doštudovali.

Inscenácia čerpala námety z tvorby Milky Zimkovej, okrem iného spoluautorky notoricky známeho filmu Pásla kone na betóne, a teda už pred vstupom do sály bolo všetkým jasné, že esenciou zážitku bude najmä regionálna osobitosť a kultúrne špecifiká ďalekých

východných oblastí. A keďže hra bola prístupná len pre divákov starších ako pätnásť rokov, očakávali sa aj serióznejšie motívy a posolstvá. A tak aj bolo.

Publikum síce zasypávalo vynikajúcu Tímeu Bučkovú salvami smiechu, najsilnejšie momenty inscenácie sa odohrávali, keď bolo v hľadisku ticho. Témy životného nešťastia, odovzdávaného z generácie na generáciu, presakovali skrz komediálny kabát postavený na šarišskom nárečí a osviežujúcej interaktivite s divákmi. Ingrediencie sa vkladali do hrnca, zatiaľ čo protagonistka pomaly a neochotne odhaľovala prítomným svoje trápenia. Azda všetkým v sále boli tieto strasti povedomé bez ohľadu na to, z ktorého regiónu do Tlmáč tento víkend prišli. Predstavenie Varím pravdu: Mačanka by tak mohlo so včeraj-

šou Stratenou károu z Prievlady tvoriť špeciálnu tematickú sekciu "sondy do slovenskej duše".

Obstála teda kabaretno-kulinárska monodráma ako nový dramatický žáner? Jednoznačne áno a všetka česť divadelníkom z Raslavič za odvahu experimentovať so žánrami, náladami a publikom. Len sa hnevám na Michala Hudáka. Akosi sme si zvykli, že všetko, čo sa povie s dialektom, je zrazu zábavné. Ale dosť mudrovania! Kto si dá mačanku?

Okik

Aký je svet nešťastná diera, keď ti zavreli kulturák.

Titul v poradí druhej sobotnej inscenácie vyvolal v našej redakcii pomerne veľký rozruch. Osoba zodpovedná za vizuálne spracovanie denníka si spomenula na rovnomenný hit Paľa Haberu a bez vyzvania ho ostatným členom zaspievala. My ostatní sme v myšliach urputne lovili mená ďalších interpretov, ktorí sa na tvorbe piesne podieľali. Keď sme vymenovali všetkých umelcov, žijúcich i zosnulých, spokojne sme sa vrátili do práce.

Mladí Levičania v réžii Petra Meszároša a kolektívu pripravili pre návštevníkov prehliadky akési divadelné zrkadlo. Veď už v popise predstavenia je uvedené, že v centre ich pozornosti je spoločnosť, “ktorá sa zmieta medzi strachom a ľahostajnosťou, medzi faktami a konšpiráciami”. Ak niečo lepšie vystihuje charakter dnešnej postfaktuálnej doby, tak vari len hry Viliama Klimáčka v Gunagu. Žeby práve tam siahala inšpirácia levických divadelníkov?

Azda! Ale pozorný divák si pri načrtnutí zápletky určite

spomenul aj na film Vrtieť psom, pri expozícii zase na brakové apokalyptické kúsky Rolanda Emmericha. Odtiaľ si tvorcovia (podľa môjho skromného úsudku) požičali základný dejový konštrukt, na ktorý naniesli množstvo odkazov na súčasné politické, sociálne či environmentálne reálie a, v neposlednom rade, vložili doň svoj mladícky zápal pre záchranu sveta. A keďže stále myslím na východniarsku mačanku, práve toto označím za tú najdôležitejšiu “ingredienciu”. Otázkou však je, či na tomto svete máme stále čo zachraňovať, pretože vízia Levičanov je rozhodne nelichotivá. Katastrofické scenáre síce nie sú tým ideálnym impulzom, ktorý návštevníci v polovici festivalu potrebovali, ale takzvaný “reality check” je zaiste vhodnejší ako falošný optimizmus. Publikum sa rozhodne nenudi-

foto: Senga

lo. Veď množstvo udalostí, ktoré videli odohrané na javisku, len nedávno konzumovali v televízii. Iste, niekto by mohol oponovať, že to bola až prílišná “agitka”, ale kto iný by nám mal toto vyhadzovať na oči, ak nie práve mládež vstupujúca do života?

A keďže som pre uzávierku musel utekať zo sály o pár minútiek skôr, nestihol som už spomínanú titulnú pieseň. Zahrali ju až na samom konci. Našťastie som jej vernú interpretáciu počul už ráno.

Okik

SVET LÁSKU MÁ!

**Mestské divadlo mladých
pri MsKS Levice**

foto: Senga

“Je to jedno z najlepších vcucávaní, ktorých som bol súčasťou.”

TRE PONTI

foto: Senga

Ateliér Bez StropU

Pre pomenovanie svojej inscenácie zašiel košický Ateliér Bez StropU až na Apeninský polostrov. Tre Ponti, teda po taliansky tri mosty, na papieri vyzeralo ako zatiaľ to najumeleckejšie, najobraznejšie, najambicióznejšie predstavenie, aké nám tento ročník priniesol či prinesie. Exotický názov, prestížnou akadémiou vyškolený režisér, hypertrofia odborných termínov v popise hry - to všetko nasvedčovalo, že nie každý člen publika si po odchode zo sály s úľavou a spoteným čelom povie: pochopil som to! Ako bežný návštevník divadla som však zástancom pravidiel "nie je dôležité pochopiť, ale zúčastniť sa".

A ako bežný návštevník divadla som zaznamenal drvivú porážku. Ale hrdo hlásim, že som sa zúčastnil. Tento text teda nie je recenziou, ktorú by si predstavenie zaslúžilo. Vnímajte ho skôr ako analýzu športového zápasu, o ktorú sa pokúša mimoriadne nadaný a pre šport nadchnutý šimpanz. Tre Ponti už na papieri zaujalo nejednotnosťou času.

Veď koho by nenadchol príbeh rozprávaný skrz tri rôzne historické etapy - antiku, renesanciu a predvečer druhej svetovej vojny v roku 1939. Na papieri by som azda, s možnosťou vrátiť sa späť a prečítať riadok znovu, dešifroval posolstvo tohto vizuálne impozantného, no obsahovo ťažšie dostupného diela. Takúto možnosť mi, žiaľ, inscenácia nedopraje.

Zostaňme teda len pri tom, čo oči videli, čo uši počuli. Pri impozantnosti. Z hľadiska kostýmov a rekvizít predstavil košický tvorivý kolektív zatiaľ to najlepšie a vo vzťahu k trom časovým rovinám i to najvernejšie, čoho návštevníci prehliadky boli svedkami. Rytmická hudba, energické tempo, hypnotická atmosféra a dobovo autentické herectvo sa postarali o to, že aj bez odhalenia ústrednej idey

si dnes na konto pripisujem už tretí plnohodnotný divadelný zážitok. Koniec koncov, za nedoručenie "správy" v tomto prípade nezodpovedá odosielateľ. Ale len teatrálna negramotnosť a možno už trochu vyštavený recipient.

Okik

foto: Senga

"Zas mrholí, ale aspoň nepadajú tehly."

PROBLÉMY NEUSTÁVAJÚ

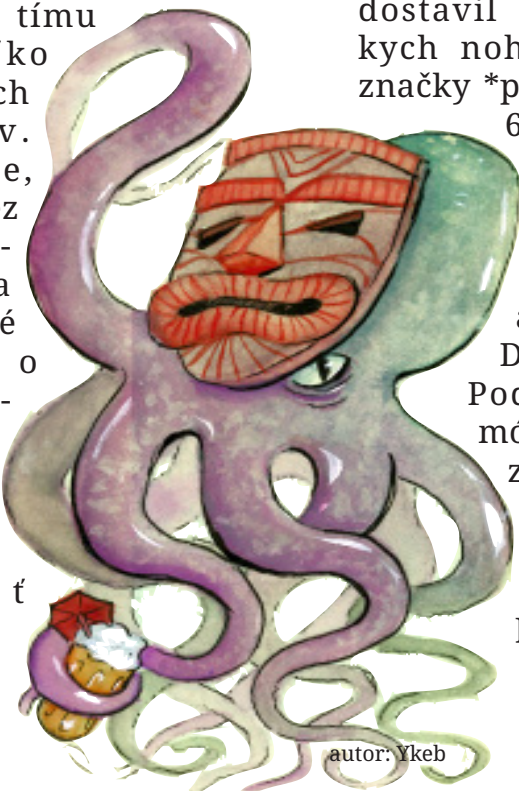
Určite pozornému oku neušlo, že Štronzo je tento rok vo farbe.

A to nie je pre redakciu poľahčujúca okolnosť. Znova píšeme, že síce nová tlačiareň nepotrebuje medzi tlačením prestávky, ale zato tlačí (skoro) rovnakou rýchlosťou ako stará. A budme radi, že včerajší výtláčok môžeme držať v rukách, lebo to už vyzeralo kadejako. Zasekol sa papier, potom znova a vo vnútri sa roztrhal, nasledovalo nečakané vypnutie z elektriny a odpočinok. Oliver ju už držal v náručí, otváral okno, avšak zabránili sme mu.

A kde bola chyba? Doteraz nevieme. Dôležité je, že výtláčky sú v obehu vďaka jej kopírovacej schopnosti, ktorá ale pridala redakčnému tímu

niekoľko šedivých vlasov. Dúfame, že si cez noc oddýchla a že druhé číslo divadelného Štronza sa bude tlačiť samo.

Senga

autor: Ykeb

foto: Senga

Vernému konzumentovi Festivalového Štronza neuniklo, že prominentný gastro párik z tlmačských divadelných dní Kubo a Heňa sa pred rokom brali. Denník ich po roku znovu vyhľadal, aby zistil, ako sa im darí. To, čo redaktori našli, ich úplne šokovalo. Kubo sa na klubovú činnosť dostavil v krátkych nohaviciach značky *píííp* za asi

60 miliónov hufnágelov, čo je v prepočte tak tri a pol breptáku. Oblečené mal aj modré tričko DDpSB ročník 30. Podľa osloveného módného návrhára z Krvavých Šenkov Oblekovíta Šatomila na tom nie je nič prekvapivé.

“Akonáhle sa usadil, nemal potrebu zaujať pozornosť prípadných družiek, a tak chodí dogabaný,” myslí si.

Festivalové Štronzo sa odborníka pýtalo aj na to, či za zúbožený stav minuloročného ženícha nemôže i sedem tisícok kilometrov, ktoré týždenne najazdí. “No, tak najazd tam je vyšší ako u známeho politika. Môže byť, že je to i z toho, áno,” uviedol.

Revilo

foto: Senga

“...nahraj fufňavú hlasovku.”

Súdok U

8	2		7		3		4	
			6		2			9
				8				
	1		2		8	4	6	
		5		4	7	9	2	1
	7			6	9	3	5	
			8			6	7	
4	6		9	7		1		
			4	2	6	8	9	

	3				1		7	
5	8		7					1
7	4		9		3		8	
2	9				6	7		
6	7					1	2	
3		8		2			5	
			6		5			3
1	5	9						
4	6	3	8	7		5		

KVÍZ

Ktorý havajský ostrov si?

1. Keby na teba padá jablko, čo urobíš?

- a) uhnem sa (1b)
- b) objavím gravitáciu (3b)
- c) chytím ho a spravím detskú výživu (2b)

2. Si ryba, aká?

- a) nie som ryba (-1b)
- b) hrúzovec sieťovaný (1b)
- c) tolstobik pestrý (2b)

3. Keby nebolo štúdia...

- a) ...nie som ani ja! (3b)
- b) ? (0b)
- c) ...bolo by nám dobre. (1b)

4. Čo robí žirafu žirafou?

- a) bicykel (2b)
- b) miešačka (1b)
- c) strúhadlo (3b)

5. Koľko nôh je prípustných?

- a) max. 4 (2b)
- b) všetky (3b)
- c) 1, vo výnimočných prípadoch 2 (1b)

6. Išla myška briežkom, stretla sa tam s?

- a) Dežkom (0b)
- b) ježkom (5b)
- c) pascou na myši (-1b)

7. Aká je tvoja obľúbená farba?

- a) cyklaménovo-stračateľová (1b)
- b) akvamarínovo-broskyňová (1b)
- c) biela (1b)

8. Koľko?

- a) 42 (42b)
- b) 9 (9b)
- c) koľko chceš (koľko chceš b)

0-10 b - Mokupapapa

Si tým, kým si. Bol si tým, kým si bol predtým a teraz si sa stal tým, kým si. Raz budeš niekým, kým sa staneš po tom, ako už nebudeš tým, kým si teraz.

10-20 b - Pōhakupaea

Nikdy nebudeš tým, kým si nikdy nebol. Nie si niekto, kým budeš, keď prestaneš byť tým, kým si bol kedysi. Ak nechceš byť tým, kým budeš, buď niekým, kým si nebol.

20 a viac b - Waiakapuhi

Si. Bol si a budeš. Niekedy tým, kým si bol, inokedy tým, kým si teraz. Raz však budeš aj tým, kým by si mal byť teraz.

JEDNOU VETOU

- Festivalové Štronzo oznamuje, že vďaka grantu z Nadácie kapely Marhule podporuje občiansku žurnalistiku. Zriadilo preto spôsob odovzdania príspevku pomocou QR kódu na titulnej strane novín.
- Na divadelnom festivale sa nachádza tiramisový fantóm, ktorý krája tiramisu do trojuholníka a nie do kocky. Ževraj preto, aby si uľahčil krájanie.
- Vedci priznávajú, že sa im podarilo odchytiť zaujímavý zmutovaný okridlený hmyz. Muchovčelu. Dodávajú, že postupne budú odhaľovať, ako sa jej podarilo vyliahnúť a aj to, ako bude v tomto svete prežívať.
- Slávna slovenská speváčka z východu dnes oslavuje narodeniny a zároveň aj meniny. Prečo jej rodičia vzali jeden oslavovací deň, nikto nevie. Každopádne, (ne)prajeme jej všetko najlepšie, dvakrát.

autor: Ykeb

Spišský HOROSKOP

Znameňe biglajs

Dneška to nevyzerá na bars horúci deň, zato ty dneška môžeš byc horúci/horúca. Máš to v povahe, ta to využi. Vidziš dakeho šumneho? Žmurkni na neho svojim horúcim pohľadom a uvidíš, že neolutuješ. Pamätaj, dneška je tvoj deň, využi ho jak še patri.

foto: AI

foto: AI

Znameňe bicigel'

Znaš že bicigel' má dva koľesa, ale ty máš v hlave isto vecej. A kec ňe, nevadi, aplikuj to, co ci Pan Boch nadzelil. Taže, dneška sranda bokom a zrob daco užitočné. Poprataj za sebu, umy graty v kuchyni, kup kamaratom daco pod zub. Maš preca vecej koľesokoch jak bicigel', du-fam, ta to daj šickym najavo.

Znameňe knižka

Včera ši bul/bula caly dzeň zavreta, dneška še otvor! Ale v ramci slušnosci. Sluchaj kamaratoch, rodzinu a svoje šerco. Nebuc durny/durna a ušmivaj še. Bo nigdaj neznaš, kedy še zaše zavreš, možno utre.

foto: AI

ŠÉFREDAKTOR: kolektívna spoluvina; REDAKTORI: Oliver, Agnes, Ivan, Kiko, Janko; DESIGN: Janko
NÁKLAD: NEURČITO NEZNÁMY. VYDÁVA: SICK MINDS SOLUTIONS AND PUBLISHING (SMS & PUB)

FINANČNÁ PODPORA

MEDIÁLNI PARTNERI

"Mne vadia aj stopy orechov." - "Už si videla orechy chodiť?"